

Notat

24. januar 2017
J.nr. 09-0217746

Selskab, Aktionær og
Erhverv
MAK

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C-480/16, Fidelity Funds m.fl.

Indledning

Østre Landsret har den 31. august 2016 forelagt EU-Domstolen et præjudicielt spørgsmål i en sag om kildebeskatning af aktieudbytter betalt af danske selskaber til ikke-hjemmehørende kollektive investeringsinstitutter.

Sagens faktiske omstændigheder og juridiske problemstilling

Sagen angår 10 sager, som verserer ved Østre Landsret. Sagsøgerne er såkaldte kollektive investeringsinstitutter, dvs. investeringsforeninger for kollektive investeringer i værdipapirer, som er hjemmehørende i enten Luxembourg eller Storbritannien.

Institutterne modtog i perioden 2000 til 2009 aktieudbytter fra danske selskaber, som institutterne havde investeret i. Efter de danske regler er der blevet indeholdt kildeskat i de udbetalte udbytter til institutterne.

Institutterne har anmodet de danske skattemyndigheder om, at den indeholdte kildeskat tilbagebetales, hvilket de danske myndigheder har afslået. Institutterne har herefter indbragt sagerne for domstolene, hvor de nu verserer ved Østre Landsret.

For landsretten gør institutterne gældende, at de er udsat for forskelsbehandling i forhold til hjemmehørende (danske) kollektive investeringsinstitutter, og at denne forskelsbehandling er i strid med EU-retten. Dette har givet anledning til landsrettens præjudicielle forelæggelse af sagen for EU-Domstolen.

De danske regler indebærer, at såvel danske som ikke-hjemmehørende (udenlandske) investeringsinstitutter som udgangspunkt skal betale skat af udbytter modtaget fra danske selskaber, som institutterne har investeret i. De såkaldte minimumsbeskattede investeringsinstitutter kan dog opnå fritagelse for, at der indeholdes skat af danske udbytter, som modtages af instituttet.

Ved minimumsbeskattede investeringsinstitutter forstås institutter, som årligt opgør et nærmere fastsat beløb (minimumsudlodning), jf. ligningslovens § 16 C. Minimumsudlodningen udgør summen af indkomstårets indtægter, herunder renteindtægter, udbytte af aktier, gevinst på fordringer og gevinst ved afståelse af aktier, med fradrag for skatterelevente tab og administrationsudgifter. Det minimumsbeskattede investeringsinstitut er

reelt skattefrit, men minimumsudlodningen er skattepligtig hos investor. Det minimumsbeskattede investeringsinstitut skal indeholde en kildeskat i denne minimumsudlodning, uanset om udlodningen til deltagerne sker som en faktisk eller en teknisk udlodning. Den indeholdte kildeskat indbetales til den danske statskasse.

Herved sikres, at der løbende sker en beskatning hos deltagerne af investeringsinstituttets afkast i form af bl.a. modtaget aktieudbytte fra danske selskaber. På denne måde opvejes instituttets fritagelse for skat af modtaget udbytte fra danske selskaber ved, at udbyttet bliver beskattet ved videreudlodningen heraf til deltagerne.

Det er imidlertid kun hos danske minimumsbeskattede investeringsinstitutter, hvor der kan sikres denne beskatningsmæssige sammenhæng, og derfor er det kun danske minimumsbeskattede investeringsinstitutter, som kan omfattes af den nævnte fritagelse for udbytteskat. Udenlandske institutter såsom sagsøgerne i sagerne ved Østre Landsret kan således ikke blive omfattet af fritagelsen for dansk kildeskat.

Østre Landsret har anmodet EU-Domstolen om at besvare et præjudicielt spørgsmål, om dette er i strid med EU-rettens regler om kapitalens fri bevægelighed (EUF-traktatens artikel 63) og den fri udveksling af tjenesteydelser (EUF-traktatens artikel 56).

Regeringens synspunkter i sagen

Efter regeringens opfattelse bør regeringen afgive indlæg i sagen, hvor der – i overensstemmelse med det Skatteministeriet hidtil har gjort gældende under sagen – argumenteres for, at de danske regler ikke strider mod kapitalens fri bevægelighed (EUF-traktatens artikel 63) eller den fri udveksling af tjenesteydelser (EUF-traktatens artikel 56).

Det anerkendes, at de danske regler i visse tilfælde medfører en forskellig skattemæssig behandling af henholdsvis danske og udenlandske investeringsinstitutter, som indebærer en restriktion for den fri bevægelighed. Efter regeringens opfattelse bør det imidlertid gøres gældende, at denne forskellige skattemæssige behandling er retfærdiggjort af tvungne almene hensyn, idet den forskellige behandling både er begrundet i hensynet til at sikre sammenhængen i den danske beskatningsordning og er nødvendig for at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne.

Hvad angår det førstnævnte hensyn til at sikre sammenhængen i beskatningsordningen, gør regeringen gældende, at fritagelsen af minimumsbeskattede investeringsinstitutter for beskatning af danske aktieudbytter opvejes af, at der skal ske en videreudlodning (faktisk eller teknisk) af dette udbytte til institutternes deltagere, som institutterne skal indeholde dansk kildeskat i.

EU-Domstolen har i en række sager anerkendt, at hensyn til at sikre sammenhæng i en beskatningsordning kan begrunde en restriktion for den fri bevægelighed, jf. bl.a. sagen C-303/07, Aberdeen Property Finn Invest Alfa OY, og de forenede sager C-338/11 - C-347/11, Santander Asset Management SGIIC SA m.fl.

Ved vurderingen af, om der er direkte sammenhæng mellem en given skattefordel og udligningen heraf, har Domstolen lagt afgørende vægt på, om udbytter, der modtages af instituttet, skal *videreudloddet*, og om beskatningen hos deltagerne *opvejer* fritagelsen for kildeskat.

Det er ikke muligt at gennemføre den samme beskatningsordning for udenlandske investeringsinstitutter, da disse befinder sig uden for dansk jurisdiktion. De udenlandske investeringsinstitutter kan ikke forpligtes til at indeholde dansk udbytteskat i forhold til deltagerne, hvorfor der ikke kan sikres en beskatning, der opvejer en fritagelse for kildeskatten i forhold til instituttet. Den grundlæggende forudsætning for skattefritagelsen – at der er sikkerhed for, at der betales dansk skat af samtlige udbyttebeløb fra danske selskaber – er således ikke til stede for udenlandske investeringsinstitutters vedkommende, hvilket er baggrunden for, at de ikke kan opnå fritagelse for kildebeskatning af danske udbytter.

For at sikre, at der sker dansk beskatning af aktieudbytter udbetalt af danske selskaber til udenlandske investeringsinstitutter, må der derfor nødvendigvis indeholdes dansk kildeskat i udbytter fra de danske selskaber.

Hvad angår det andet hensyn om at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen, bør det efter regeringens opfattelse gøres gældende, at opretholdelsen af kildebeskatning af udbytter fra danske selskaber til udenlandske investeringsinstitutter er nødvendig for at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne.

Domstolen har i sag C-231/05, OY AA, anerkendt, at nødvendigheden af at sikre en afbalanceret fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne kan begrunde en beskatningsordning, når denne har til formål at hindre former for adfærd, som kan gøre indgreb i en medlemsstats ret til at udøve sin beskatningskompetence med hensyn til virksomhed, der udøves på dens område.

Hvis udenlandske investeringsinstitutter fritages for kildeskat på udbytte fra danske selskaber, vil det indebære, at Danmark som kildeland mister sin beskatningsret til fordel for den medlemsstat, hvor investor har hjemsted. Udenlandske investorer vil således helt kunne undgå dansk kildeskat, hvis blot udbyttet kanaliseres via et udenlandsk investeringsinstitut, der har valgt og opfylder betingelserne for, at instituttets indkomst skal beskattes hos deltagerne efter reglerne for minimumsbeskattede investeringsinstitutter.

En sådan retstilstand vil bringe selve systemet med fordelingen af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne i fare.

Sagen ved EU-Domstolen har afgørende betydning for, om de danske regler om minimumsbeskattede investeringsinstitutter kan opretholdes i deres nuværende form.

Det bemærkes, at Kommissionen i 2012 (sagsnr. 2010/4192) indledte en traktatkrænkel-
sesprocedure mod Danmark, der angår samme problemstilling som den sag, Østre Lands-

ret nu har forelagt for EU-Domstolen. Kommissionen har i denne sag senest afgivet en begrundet udtalelse af 26. april 2013, som den danske regering har besvaret i juni 2013. Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg er senest blevet orienteret om sagen ved notat af 19. juni 2013.